

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เรื่อง อำนาจของคณะกรรมการควบคุมยาเสพติดให้โทษในการมอบหมายคณะกรรมการ
ระดับจังหวัดให้ความเห็นชอบการอนุญาตผลิตยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕

สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ สธ ๑๐๐๓.๕/๑๘๔๑๗ ลงวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า สืบเนื่องจาก แนวทางการพิจารณาอนุญาตปลูกกัญชา พ.ศ. ๒๕๖๒ กำหนดว่า กรณีพื้นที่ปลูกอยู่ในต่างจังหวัด ต้องผ่านการพิจารณาจากผู้ว่าราชการจังหวัดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการที่ผู้ว่าราชการจังหวัด แต่งตั้งหรือมอบหมายให้พิจารณาหรือคณะทำงานจากศูนย์อำนวยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ระดับจังหวัด (ศอ.ปส.จ.) แล้วจึงเสนอความเห็นของผู้ว่าราชการจังหวัดมายังสำนักงานคณะกรรมการ อาหารและยาเพื่อเสนอต่อคณะกรรมการควบคุมยาเสพติดให้โทษพิจารณาให้ความเห็นชอบ การอนุญาตต่อไป

ต่อมาในการประชุมคณะกรรมการควบคุมยาเสพติดให้โทษเมื่อวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๖๓ วาระการทบทวนขั้นตอนการขออนุญาตดำเนินการกัญชาทางการแพทย์แผนไทย กรรมการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือกแจ้งว่า การขออนุญาตผลิต (ปลูก) ยาเสพติดให้โทษ ในประเภท ๕ เฉพาะกัญชาที่มีสถานที่ตั้งอยู่ในส่วนภูมิภาคมีความล่าช้า เนื่องจากมีขั้นตอน และกระบวนการที่ยุ่งยาก คณะกรรมการควบคุมยาเสพติดให้โทษพิจารณาแล้วเห็นว่า โดยที่แต่ละจังหวัด มีคณะกรรมการระดับจังหวัดที่ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งหรือมอบหมายอยู่แล้ว หากคณะกรรมการ ควบคุมยาเสพติดให้โทษมอบหมายให้คณะกรรมการระดับจังหวัดพิจารณาให้ความเห็นชอบ ในการอนุญาตให้ผลิต (ปลูก) ยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕ เฉพาะกัญชา และเลขาธิการ คณะกรรมการอาหารและยาในฐานะผู้อนุญาตมอบหมายให้ผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาออก ใบอนุญาตได้ เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการระดับจังหวัดพิจารณาออก ใบอนุญาตผลิต (ปลูก) ยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕ เฉพาะกัญชาแล้ว จะรายงานคณะกรรมการ ควบคุมยาเสพติดให้โทษทราบในภายหลังเพื่อความรวดเร็วและแก้ไขปัญหาดังกล่าว

สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาจึงขอหารือว่า โดยที่มาตรา ๑๓ (๖/๒) แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๖๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๒ กำหนดให้คณะกรรมการควบคุมยาเสพติดให้โทษมีหน้าที่ให้ความเห็นชอบ ต่อผู้อนุญาตในการอนุญาตให้ผลิต นำเข้า หรือส่งออก ซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕ ตามมาตรา ๒๖/๒ (๑) และ (๒) ดังนั้น คณะกรรมการควบคุมยาเสพติดให้โทษจะมอบหมาย ให้คณะกรรมการระดับจังหวัดที่ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งพิจารณาให้ความเห็นชอบในการอนุญาต ให้ผลิต (ปลูก) ยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕ เฉพาะกัญชาในเขตจังหวัดที่รับผิดชอบ และให้คณะกรรมการระดับจังหวัดเสนอผลการพิจารณาไปยังคณะกรรมการควบคุมยาเสพติดให้โทษ ในภายหลังได้หรือไม่

ส่งพร้อมหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๙๐๒/๒๖๑ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๖๓ ซึ่งสำนักงาน คณะกรรมการกฤษฎีกามีถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๑) ได้พิจารณาข้อหาหรือของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา โดยมีผู้แทนกระทรวงมหาดไทย (สำนักงานปลัดกระทรวงและกรมการปกครอง) และผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข (สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา) เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว เห็นว่า การที่บทบัญญัติของมาตรา ๑๓ (๖/๒)^๑ ประกอบกับมาตรา ๒๖/๒ (๑) และ (๒)^๒ แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๒ กำหนดให้คณะกรรมการควบคุมยาเสพติดให้โทษ มีอำนาจและหน้าที่ให้ความเห็นชอบต่อผู้อนุญาตในการอนุญาตให้ผลิต นำเข้า หรือส่งออก ซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕ เนื่องจากการพิจารณาเรื่องดังกล่าวต้องอาศัยความรู้ความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษในประเภทนั้นเป็นพิเศษ ซึ่งองค์ประกอบของคณะกรรมการควบคุมยาเสพติดให้โทษตามมาตรา ๙^๓ แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษฯ ประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ โดยเป็นหัวหน้าส่วนราชการในส่วนกลางที่เกี่ยวข้องหลายหน่วยงานและผู้ทรงคุณวุฒิอื่น ดังนั้น อำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการควบคุมยาเสพติดให้โทษดังกล่าวจึงเป็นอำนาจและหน้าที่เฉพาะ ไม่อาจมอบหมายให้คณะกรรมการ

มาตรา ๑๓ ให้คณะกรรมการมีหน้าที่

ฯลฯ

ฯลฯ

(๖/๒) ให้ความเห็นชอบต่อผู้อนุญาตในการอนุญาตให้ผลิต นำเข้า หรือส่งออก ซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕ ตามมาตรา ๒๖/๒ (๑) และ (๒)

ฯลฯ

ฯลฯ

มาตรา ๒๖/๒ ห้ามมิให้ผู้ใดผลิต นำเข้า หรือส่งออก ซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕ เว้นแต่ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีจำเป็นเพื่อประโยชน์ของทางราชการ การแพทย์ การรักษาผู้ป่วย หรือการศึกษาวิจัยและพัฒนา ทั้งนี้ ให้รวมถึงการเกษตรกรรม พาณิชยกรรม วิทยาศาสตร์ หรืออุตสาหกรรม เพื่อประโยชน์ทางการแพทย์ด้วย ซึ่งได้รับใบอนุญาตจากผู้อนุญาตโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

(๒) ในกรณีที่ปลูก (Hemp) ซึ่งเป็นพืชที่มีชื่อทางวิทยาศาสตร์ว่า *Cannabis sativa* L subsp. *sativa* และมีลักษณะตามที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา ซึ่งได้นำไปใช้ประโยชน์ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ให้กระทำได้เมื่อได้รับใบอนุญาตจากผู้อนุญาตโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

ฯลฯ

ฯลฯ

มาตรา ๙ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการควบคุมยาเสพติดให้โทษ” ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงสาธารณสุขเป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมการแพทย์หรือผู้แทนอธิบดีกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์หรือผู้แทน อธิบดีกรมอนามัยหรือผู้แทน อธิบดีกรมตำรวจหรือผู้แทน อธิบดีกรมอัยการหรือผู้แทน อธิบดีกรมศุลกากรหรือผู้แทน เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาหรือผู้แทน เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดหรือผู้แทน ผู้แทนกระทรวงกลาโหม และผู้ทรงคุณวุฒิอื่นอีกไม่เกินเจ็ดคนซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นกรรมการ และให้เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาเป็นกรรมการและเลขานุการ และหัวหน้ากองควบคุมวัตถุเสพติด สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาเป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

ให้ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ อธิบดีกรมการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก อธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม อธิบดีกรมสนับสนุนบริการสุขภาพ อธิบดีกรมสุขภาพจิต นายแพทย์สภานายกสภาการแพทย์แผนไทย และนายกสภาเภสัชกรรม เป็นกรรมการในคณะกรรมการควบคุมยาเสพติดให้โทษ ตามวรรคหนึ่งเพิ่มขึ้นด้วย เฉพาะในวาระที่เกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕

ที่ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งหรือมอบหมายให้พิจารณาหรือคณะทำงานจากศูนย์อำนวยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดระดับจังหวัด (ศอ.ปส.จ.) ใช้อำนาจหรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวแทนได้ ทั้งนี้ คณะกรรมการกฤษฎีกาได้เคยวินิจฉัยในประเด็นทำนองเดียวกันนี้ไว้แล้วในเรื่องเสร็จที่ ๒๕๕/๒๕๕๔ และเรื่องเสร็จที่ ๔๘๕/๒๕๕๔

(นายปรกรณ์ นิลประพันธ์)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ธันวาคม ๒๕๖๓

“บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง กรณีการพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๖๒ และมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๑๘ ส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ นร ๐๖๐๑/๐๔๙๓ ลงวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

“บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การมอบอำนาจของคณะกรรมการพิจารณา คำตอบแทนผู้เสียหาย และคำทดแทนและค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา ในการพิจารณาอนุมัติคำตอบแทน คำทดแทน หรือค่าใช้จ่ายตามพระราชบัญญัติคำตอบแทนผู้เสียหาย และคำทดแทนและค่าใช้จ่ายแก่จำเลย ในคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๕๔ ส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ นร ๐๙๐๑/๐๖๙๖ ลงวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี